

Animadversiones in librum doctrinae Ludovici Molinae Societatis Jesu de
 concordia liberi arbitrii cum gratia donis impressum Hispennie anno 1600 et in ea que
 preterit in eius appendice et in commentarijs ad. 1. p. D. Tho.

Primo in proemio ad lectorem in fine rogat ne de re tota ferat suam prius totum
 opus palegerit. Nota id hic quod in hoc libro profert propositiones diminute
 ut utantur habeat periculosum docere ut patet in fine s. 13. In author
 minus reverenter loquitur de sancto officio Castellae, nam in appendice pagina
 14. linea 13 ut cum esset ipse in Lusitania mandata s. officij Castellae
 nos hic nequaquam obligant. Contra linea 24. Jactat suam suam contrarias
 esse doctrinam omnium theologorum qui a 20 annis usque nunc scripserunt
 pag. 27. linea 22. in gratia prononens et cooperans de lingua quod nihil
 a s. officio Castellae nam in appendice pagina 14. linea 13 ut cum esset ipse
 in Lusitania mandata s. officij Castellae nos hic nequaquam obligant sunt
 in linea 24. Jactat suam suam contrarias esse doctrinam omnium theologorum
 qui a 20 annis usque nunc scripserunt pag. 27. linea 22. in gratia prononens
 et cooperans de lingua quod nihil a s. officio Castellae prohibendum est sed
 quod putat falso de p. 31. et Concilio Tridentino non d. Inqui subdit
 quod per immissionem pag. 32. lin. 29. s. officium esset
 consuetum generale quod errare non potest A. et pag. 33. linea 2.
 ut sanctum officium. Sed non probet quodam propositio. Sed nota id
 quod ideo author esset d. tam magis et animari velis, Consuetudine huius
 senatus sancti officij quam Concilio Tridentino credendum est B.

A. quasi dicat errare in censuris
 quibus damnat propositio.
 B. quasi dicat eas propositio a sancto
 officio damnatas esse contra
 Concilium Tridentinum.

2. in Proemio appendicis et pag. 34 et 41. animadvers. 13. In fine putat
 non fore prohiberi hunc librum de concordia quod sit approbatus per
 Senatum sancti officij in Regno Lusitaniae et per Senatum Regium in
 Castellae et Aragoniae. Nota in Lusitania non approbati libris nisi de
 eman. s. officij et hic liber de concordia approbatus solus fuit in firma
 to a fratre Bartholomeo au. commissum est. Et quod illa verba non
 docentur potius ab alijs matuzer librum legendis animadvers. dignum
 censuras. Item in gratiam huius libri Ammonia a Ladilla Societatis
 Jesu anno 1604 mense martio in suis praedicationibus et publicis
 conclusionibus Vallisolei D. defendit totum hunc librum in fine
 dicens approbatum a tribus Inquisitoribus.

C. et multi libri sui approbati in
 Lusitania fuerunt postea
 prohibiti

D. De quare facta ad mandata
 die provincialis quod est scandalum
 Valisolei ad inclusionibus essent
 Lectores de. D. Ammonia et nul
 A. dicitur.

3. In proemio libri de concordia et g. 14. et 13. disputat. p. pag. 3.
 de phrasia in sententiam suam esse contrarium oscedere modum
 quo salvata libertas et libertas post hunc non obstat prodes bonorum a provi
 dentia et providentia Dei et gratia et auxilijs praevenerunt. Nota
 author declinat in extremam Pelagij et fauet semipelagianis hereticis
 quos D. Aug. et Concilia dampnavit dum multum turbat viribus
 salubris arbitrii a. preparat. ad gratiam et p. de. in ab omni certam

3° periculosam esse enim sciri inferentis quod Deus qui prius movet
geret et necessitate natura. In signata quadam vi et efficacia in ultm.
scilicet voluntates ipsas quantum ad operandum. lib. de
conu. q. 14. disp. 34. pag. 216. linea 30. et dicitur q. 15. pag. 282.
et 284. et sequens.

4° ut unum solam concussa generali hominem perueni nature posse atten-
tione cum omnibus pyderis dei h. disput. 7. pag. 31. linea 21.
et ultra pag. 32. lin. 13. disputat. 9. pag. 19. linea 30. et 17. repu-
dit. pag. 26. membra 2. pag. 117. line. 1. Et addit dicitur 7. pag.
20. lin. 16. et 24. h. Paganus predicato Euang. non assentiret
perueni nature peccatis mortali et laudis p. 32.

5° author utas prose Caprol. Fabr. Gram. Medin. Cay. Loto. u. alios
sed alibi faule excuramus predictos autores et vs. lendum qm alij
boni se applicant pro catholica sententia sancti Tho. Ideo molina non excluduntur
pot. in hoc super repetitio excursum ab errore l.

Ad det molina. 2. quart. d. pag. 38. linea 32. hereticus pot. firmius
assentire articulis fidei quam multa dicitur et disput. 7. pag. 32. fides
spemque dum credunt in sideris dei sembus in rationibus dicit.

6° auctoritates scripturae autem (quos a dicitur militare contraxerit)
exponit detrahe. Et negat oppositionem patrum. M. Et ex quo quod hereticus
credit quod am aliter aliter in ext. quod pot. cert. adere omnes enim per
solam vim natura

7° Sum solo conuictu generali dei o. pot. homo impius perueni pro habere
delectationem dei super omnia et contritionem quae delectat de omnibus peccatis cum
proposito seruandi omnia mandata disp. 14. membra 5. pag. 83. et ds utas prose
Socum et vrbibus, at alibi excuramus solum et hanc suam molina dantur
erroris auctores citati s. l. l. l. k.

8° Addit molina. disp. 14. membra 4. pag. 78. lin. 24. Probationem em
quia peccator pot. ui. nali habere quendam dolorem de quibusdam peccatis
quod habere ui. nali contritionem de omnibus quia adiectio unius pars
difficultatis habet.

9° In deo habente habitum in fides est conuictu generalis virtutibus naturalibus
delectationis actus supernales dei aut spei in quibus sine alio speciali auxilio
aut motione dei disp. 13. pag. 62. lin. 12. 18. 26. lin. 30. se refert ad
disputationes 7. disputat. 19. membra 5. pag. 80. linea 20. et pag. 81.

10° Item disputat. 37. pag. 226. linea 37. Idem generalis conuictu sufficit ad
actum in beatitudine charitatis et poenitentiae in fides in homine ut
Imo ad uisionem beatam sufficit unum lumen glorie dt 227. linea 4. Et
falsus aut dicit prolo. Cum tanta molina comment. p. p. q. 12. ar. 1. falsus.
accus. diuine uisionis esse supernalem in substantia.

Imo non solum scholasticis in omni
Thomistis admittant. can. illatione
scoti quare dicitur esse canis ante
tempus damnat de quo Henricus
cum multis doctores lib. de grae.
c. 6. p. 3. littera R.

2. Aug. et uicid. Araos. Nite-
Tud. damnant hinc in suam
tunc Delagranam ut sonant et
eientariis theologis uocant periculosas
circa maus p. am. utam in De
Concordat. de p. n. 2. mel. et p. Med.
12. q. 109. ar. 1. et 4. Bellam. lib.
p. de p. n. c. p. 8. 11. Vega opus de just.
fuerit. q. 1. et h. i. u. h. o. e. et ad am. am.
sua. donec pro qua citauerant Scot.

1. de quo Henrici. lib. p. de p. n.
c. 2. l. 1. et 8. 6. l. 1. m.
et seq.

M. disp. 7. pag. 34. lin. 7. disput. 12.
pag. 54. fine.

H. pag. 33. lin. ad. 3. d. Ino. 22.
q. 1. et omnes theologos. Nam hereticus
ita dicit sui erroribus et h. falso credit
et persuasione humana et perantia
ut auctor fatetur pag. 38. lin. 32.

O. disp. 14. membra 1. ad hanc pag. 66.
lin. 6. membra 4. pag. 77. lin. 11. 19. 34.
et pag. 78. lin. 4.

Idem molina non errat ex ignorantia
quia lin. 30. agnosuit eam suam suam
esse unum uicid. theologos receptam
in multis Thomistis et esse unum Conit
aut. quod tamen n. u. a. u. r. ex p. n. e. d. i. s. p. u.
14. membra 5. p. 82. et dicitur p. 84.
linea penult. p. 86. lin. 37. et disp. 6.
In d. disp. 19. pag. 121. u. d. i. s. p. u. illud
disp. 32. ubi agnosuit et quendam
attribuere dicit a Conitio d. omni dei
quanti magis contentio est dicitur dei

258

= prudentiam sine praeiudicio liber-
tatis disputat 37 pag. 232. lin. 14.
disput. 22. ad fin. pag. 121. lin. 23.

Heu satis est confingere ad sensum compositum nam si posita
p[re]determinatione aut auxilio efficaci dei necessitas voluntari
nostriam in sensu composito agere tollitur libertas & admittit tamen
respectu presentis presentie dei, (qua non est causareum. dari
necessitatem illationis in sensu composito sine praeiudicio libertatis
p[ro] ut conor. disput. 38. pag. 291. linea 11. disput. 10. pag. 328.
et a. comm. di. 1. p. 4. 23. 22. 4. disputat 1° membro 13. pag. 997.
linea id.

3° disputat 38. pag. 238. lin. 23.
et sequere et disput. 23. ar. 4. dis-
putat. 1° memb. 9. pag. 456. ad fin.
porro membro. pag. 483. lin. 19.
et comm. ad 1. p. 4. 14. ar. 8. disput. 7.
ad fin. et q. 23. ar. 4. disput. memb.
12. pag. 988. temere reijci
sunt quaequam dis. in dictione theo-
logorum de sensu composito ordinis
3. disput. 37. pag. 229. lin. 9. et 25.
et pag. 223. 234. reijciat. Solum
et falsu putat si se favore. qm.
Tudont. sess. 6. cap. 5. eadem
q[ue].

11. Auxilium adiuuans seu conuocans ait quod nunquam differt
a praeuentione & nota. at theologi cum patribus et concilio
tridentino et C. de. sess. 6. cap. 5. 6. et 16. distinguunt aliud dei
ad adiutorium prout auxilium praeuentionis de quo d. Tho. 12. q. 111.
ubi recitatur

A. q. 23. ar. 4. disput. 1. memb. 6.
pag. 430. lin. 33. Sed hec theologos
sensu est Aug. lib. 3. de libero arb.
cap. 19. et sequens. cuius uerba auget
C. de. sess. 6. cap. 11.

12. Reijciat A. Theologos dicentes si homo cooperetur prioribus
auxilij expectat praeuentione. nate. obuenit a deo ulterius
auxilium adiuuans et efficacis in quo erat Contra Concilium
vident.

13. Similis dari duos homines cum aequalibus naturalibus et aequalibus
oio auxilijs. B. ut dicitur de facto quod unus cooperetur et conuer-
tatur alter non conuertatur sed uno loco limitat disput. 38. pag. 290.
lin. 10. et appendice pag. 25. propositione 3. de loqui de aequali auxilio
in praeuentione cum tamen author praeiudicet B. 7. et 11. non requi-
rat aliud conuocans prout habitum et conuersionem generalem
dei Quia in a reuentionibus theologis damnatur erroris quia
p[ro]ducat p[re]determinationi

B. si saepe loquitur sicut d. in dictione
de praeuentione aut conuocanti si qui
p[ro]betur conuersionem erroris disput. 12.
pag. 52. lin. ante penult. pag. 54.
lin. 5. ut si Aug. et d. Tho. rogarent
si non negarent. Et disput. 38. pag.
235. lin. 6. pag. 240. lin. 10. et q. 23.
ar. 4. disp. 1° memb. 9. pag. 470.
lin. 26. et disp. 3. pag. 508. ubi dicitur
tertium et apend. p. 25. pp. 3. J. m. s.
p. 53. h. 3. et p. 503. et comment. q.
q. 23. ut quod qui habet maius
auxilium non conuertatur.

Aliter non dicitur id. 1° Corinth. 4. Quis enim ediscerit. noli
licet arbitrij cooperatio simul discernat cooperacione. C. sed
p[ro]p[ri]a causa est auxilium dei. Et falsu pag. 53. lin. 20. ut ait
Beatus Augustinus inueni diuinitem pro sola libertate arbitrij
unus consentit A. de aq. Aug. non addidit q. d. la. et agit
de causa peccati que est libertas hominis tamen de actu superioris

C. disput. 38. p. 234. 239. fin. pa-
427. u. 1. p. 429. lin. 20. p. 53
lin. 3. oper. p. 33. fin.

conversionis nec Beatus Augustinus nec ullus preter istum tuum in eam opinia
negat in eo qui conuertitur esse auxilium internum morale, cum sit efficax
ex Dei speciali providentia.

14 Auxilium praevidens (qui non est operatus, nec liber ut dicitur disputat. 36. pag. 224. fine) est semper aliquo creatum quibus in heres. D. 23. ad huc
necessarius quo Deus illuminat intellectum aut subita inspiratio divina per
qua afficitur voluntas ut sit in actu qd ad movendum se liberet et morat
Sed quia inquis in quo vis instanti (et dum istos actus necessarios
non heret) non conuertit aut molitur? Et qd a libero arbitrio pendet
multum invocatio Dei incerta et expectatio incerta ad proeniam si
homo pervenerit prae fecerit quod in se est. Et necessarium esse ait
pag. 42. lin. 25. et 29. ut procedat patris conatus nisi arbitri
quia nisi procedat Deus non solet conferre auxilium
et quod laude. Deus quasi se infert adibus nostris. Et ait
probatu experientia G.

D. disput. 36 p. 222 fine
disput. 43 p. 260. et
sequitur. et auctores qui
dicunt non aint id esse
semper necessarium de
lege
disput. 9. p. 41. lin. 16. 31
ult. pag. 42. lin. 23. et sequent.
et dicitur disp. 10. p. 44. lin. 11. e
10. et ult. pag. 45. lin. 4. qd
Deus prae se est quoniam homo
quibus salubrius voluit et
disp. 44. lin. 4. et sequent.
Deum expectare eum arbitri
nostru anteqd donec gratiam
praevidentem et quantam
ad hoc

Quare in se disput. 9. pag. 43. lin. 8. ante receptionem gratia in ipsa receptione
et aug. gra. Deus vult ut propria ministerio et laus servetur liber
arbitrio (intelligit per vim natura et in lege ordinariam Deus
distribuit dona gratiae ad usum liberi arbitrii (intelligit ut
pedita de viribus naturalibus) et ut conatum impus hoc
et alia seu pedita H.

pag. 40. lin. 9. p. 41. lin. 10.
pag. 42. lin. 9. et factu disput
10. p. 45. lin. 36. p. 47. lin. 26
disput. 11. p. 52. lin. 9. 15. et 19
G. pag. 40. lin. 23. p. 41.
lin. 30. et laud. disp. 42. p. 24
quod videtur error dum ponit
deceptionem certam proprii
gra
H. disput. 9. p. 39. lin. ant
pen. et in glo. marg. disp. 10
44. lin. 9. disp. 12. p. 53
lin. penult.

At quia auctor videtur se in his nimis favere Pelagio quasi in initium
Dei aut iustitia ut ex nobis et ex vi naturali arbitrii (quod
damnat Beatus Augustinus et concilium Aupsianum cap. 6. et 25.
at ind. sess. 6. cap. 5). Et quod concilium Aupsianum et ind.
can. 3. volum negant ex nobis esse non quidem ipsum credere
esse. sed credere et consentire sicut oportet qd ut homo
impus iustificetur nam auctor ut et hunc dei dilecti aut
contitit non esse supernaturalem. sed suam substantiam
sed in modum quendam accidentalem et dicitur habitus non
in fundi ut possimus hec facere. sed ut in modum faciamus
de quo 1. 8. 4. lit. L

Y disp. 9. pag. 30. lin. 20
disput. 10. p. 44. lin. 6.
disp. 12. pag. 52. lin. 7.
disp. 15. p. 84. lin. penult
p. 36. lin. 37. et pag. 89

259

Et multa in hoc asserit auctor quae erronea videntur et et faverit
Oelagio contra D. Aug. et patres et concilia in quod extremus
non opus est confugere ut saluetur libertas arbitrij nos hi
contra alium extremum luseri et Aug. at Concilium haec
cap. 4. et 2. ait quod Deus non prius respicit voluntatem
nosram.

3. Quia actus et positiones peccati non tribuatur deo
eo modo quo ei tribuitur bonus &

is. ait disp. 32. pag. 291. lin. 29. disp. 32. pag. 207. lin.

30. 36. 38. generalis concursus Dei prius natura in

flueret in nosram voluntatem dum illa agit ad bonum

malum peccati Deus est causa peccati. Et homo se de-

terminat in nempe horatendū etiam in bonis. In actibus

his huius aut illius Dei et utriusque voluntatem non politis et

pag. 207. lin. 32. Deus quasi inconfuso nullo esse causa

realtium ac bonum aut effectum.

At resp. certum est quod licet Deus prius nat. concurrat

ad actum peccati aut ad ministeria sacri (quod de mala

unum est tanta est peccatum) non tribuit deo peccatum

quia Deus de se agit in quod proutione et regula cause

universalis agendum est et ut succurrat ad omnibus concurrat

16. Negit optimam rationem D. Aug. 12. de sent. cap. 7. l.

Deum non dici eam peccati quia peccatum consistit in actione defici-

tiva que actio nunquam procedit nisi a causa deficiente

17. Deus ab aeterno non cognovit in quam partem contradictionis

Deo determinavit nosra voluntas et cogit providentiam suam

aut materialiter determinat ad unum bonum. M. aliter imponeret

voluntati necessitatem se posset peccare.

Et facit quod ad actus dimittit de
di. Unde ea est in 1. ut caritas patet
et in quo Deus agit admodum ea ratio
prod. lin. p. et disp. 31. p. 194 fin.
approbat suam sententiam Th. et hanc quod
prius voluntatem ac falso ponit in
Deo conceptum confusum.

Quae et passim utitur veteres
patres qui peccati ratios constitunt
in privatione et D. Tho. 12. q. 10. ar.
2. q. 75. ar. 1. et p. q. 49. ar. p.
comp. et ad 3. et tunc alibi et alij
theologi

M. disp. 40. p. 311. et lin. 1.
et d. apend. pag. 37. lin. 14. et lin.
13. ut periculosa est opinio Scoti
Deum in determinat. sua provi-
dentia praevidere bona que non
facturus est ac reu. molina id
negat periculosius.

Hinc falso tribuit aly Theologis ex illorum sententia
sequi se voluntas non predestinatur efficaciter
a Deo ad bonum quod nec preceps

N. q. 14. disp. 50 p. 329. et saepe ait sic
hac proterea nota quod gladius se inuicem
non saluari in Deo ratione predestinationis
aut illius certitudinem et q. 23. ar. 4. disp. 31.
pa. 506. ubi dicitur tertio con. et q. 9. 14.
ar. 13. disp. 17. qui ponendum est. nisi
periculose ut limas allucinari.

O at Henricus lib. de fine cap. 6. d. 4.
ut. 2. et d. 6. ab um p. d. saluat.

P. q. 23. ar. 4. disp. 1. memb. 1. p. 4. 63.
tin. penult. pag. 465. in medio.

Q. com. 1. p. q. 22. ar. 4. vol. 7. et lib. de
concord. q. 14. disp. 10. et q. 22. ar. 1. disp. 2.
p. 365. 371. et ar. 4. pag. 379 ad fin.
apud. pag. 4. pp. 1. pa. 89. pp. 11.

N. Disp. 50. p. 333. et apud pag.
14. lin. 9. et sequent. et miratur
ut quidam falso sibi imputant q.
negat Dei providentiam circa singula
bona.

4. De providentia Dei circa futuras operationes

1. D. Preter suam simpliciter intelligit et utitur nec.
esse providentiam in res totam suam mediam
N. (quae partim est libera partim nec) qua Deus sub
cond. (si hoc aut illa causaum convenientia) fuit
proterea via futura contingentia et libera et qua nunq.
erunt.

At resp. mo. Jux. D. Tho. in concurrentia ista causa
creaturaum non pot. certo preciri ex a Deo in oibus
quod esset futurum de quo alio adit. disp. 1. pag.
311. et q. 13. pag. 506. et apud pag. 37. line 14. sm.
hac scia media Deus non cogn. ut. certo libera horum
cogitationes futuras disp. 49. sm. hoc non saluatur
quomodo ad libertate nostra. Sed dei providentia efficac.
aut predestinatio hominis ad ali. D. et disp. 50. 55. hinc
arg. in op. p.

Hanc preciam aut non esse necessariam absol.
sed ad perfectam providentiam. Qualis est
predestinatio

Sm. hac preciam non saluatur quomodo Deus pre.
destinat via bona. Q. et per se lam hanc di. certo
modo non qualem parit D. Aug. aut D. Tho. prede.
stinate singula bona in particulari ad sui circumstantijs
N. qua presert. quod voluntas in tali rerum ordine et non
invenit causam. proita faciet hoc et Deus non
impedit sed approbat eum et complacet de illis et non
sui approbat aut p. nec et complacet de illis. Resp. iste
author vult illudere theologis ad Deum non hab. sed
proteream in concursu causaum predefini. ex. efficaci

causam providentiam ad bonum saltem libertate nostra voluntatis
 1. et opm in hypernaturalibus est error pono cum Damascenus
 et Greg. dicimus apud Molianam disput. 23. et 30, autem
 Deum prospere p[ro]videre sed non p[ro]definire omnia loquentur
 de peccatis quos Deus non vult accipere et dicitur p[ro]vidi-
 fuit ex intentione fuit I nam p[ro]videtur nec est bonum
 propter se nec est medium per se ordinatum ad bonum
 finem sed Deus permittit in peccata

19. non est concedendum hoc futurum erit quia Deus
 p[ro]videt hoc futurum est. U. nec prospere ex sola
 determinatione divina voluntatis et providentia
 cum scientia p[ro]videt

De resp in p[ro]videntia est error id est afferent

20. Licet rationes non dicuntur proprie fuisse ab eterno
 Deo de futuris sed dum res sunt factae in tempore
 p[ro]videtur nam si via ab eterno videret certe tolleretur libertas
 arbitrii n[on] est ex quo infertur h[ab]ere D. Thom. esse
 periculosam dum ponit licet rationes certam ab eterno
 Resp. t[er]tia D. Tho. est certa et t[er]tia molitur in hoc
 est iniqua et erronea contra p[ro]p[ri]et

S. de providentia Dei

21. q. 22. a. 1. disput. 2. pa. 385. 382.
 providentia Dei non infertur asseruentionem effectus
 p[ro]videt nec includit p[ro]videntiam eventuum pag.
 372. 373. 46. s. hinc infertur pag. 3719.
 ideo non tollit libertatem arbitrii n[on]

Resp. nec tollitur per providentiam efficacem

22. providentiam Dei interdum frustrari a
 nec inconuenit aliquid euenire aliter quam
 sit a Deo p[ro]videtur B. et explicat id
 quod Gulena canit. Deus cuius
 providentia in huius dispositione non
 fallitur sed ob p[ro]p[ri]et.

propositum p[ro]videt sano et Caelitico
 doctrina ne probant recentiores i. p. q. 22. et
 23. Henr. lib. de fine cap. lib. p[ro]videt
 et q. ex patribus Eund. i. p. et i. a. q. iii. a
 8. disput. 5.

Henr. explicat lib. de fine cap. 6. et 4. tra. v.
 et d. Thom. et P[ro]p[ri]et nam et auctor huius
 utacis tra. s. faceret Deum p[ro]definire omne
 bonum non h[ab]ere peccata

O. disput. 49. pa. 321. et disp. 50. q. 22. a. 4.
 pag. 384. p[ro]p[ri]et quia p[ro]videt ne loquentur
 et ap[er]t. pa. 7. fine et 14. 23. pa. 27. p[ro]p[ri]et
 7. ubi exponit se.

7. ap[er]t. pa. 87. p[ro]p[ri]et 6. et 7. infra paginam
 y. Disp. 46. pag. 290. disp. 47. pag. 299. contra
 p[ro]p[ri]et. et d[omi]n[us] Vrelogos. imo contra Platone et
 bonos P[ro]p[ri]et de quo Henr. lib. de fine. ca. 3.

Auctor ibidem et comm. i. p. q. 14. a. 13. disp.
 14. con. 2. et colum. u. item disp. 48. rejicit Dona-
 uenturam q[ui] Deus p[ro]videt ideas cognoscit futura
 quod tamen verum est in bono sensu et multum
 Vrelogorum de quibus Henr. lib. de fine ca.
 3. fin.

a. comm. ad. i. cap. q. 22. a. 1. fin. ad huius
 argm et a. 4. colum. 7.

B. i. p. q. 22. a. 4. et ap[er]t. pag. 38. p[ro]p[ri]et. q.
 C. ibidem et lib. de concord. q. 22. a. 1. disp. 2.
 pag. 320. q. 23. a. 4. disp. 1. memb. 9.
 pag. 4. 65. con. 9.

D. vide citat. huius 18. q. et x

E. ap[er]t. pa. 39. p[ro]p[ri]et 10. et u. ac melius lib.
 de concord. q. 22. a. 1. et 2. efficaciter cum d[omi]n[us]
 p[ro]videt ee. pag. 385.

Lib. de concord. q. 14. disp. 2. pag. 11. fin. disp.
45. pa. 285. et 1. q. 14. a. 13. disp. 12. cap. 3.
de quibus hereticus Casero et necius lib. de hereticis
verbo. Guercia. Heret. lib. de fine cap. 9. 88. 3. tra
e. nam si equus fuerit aiam cum vtu arbitrij esset
ad imaginem Dei facta. C. q. 1. Beatus Damasc.
et d. Thom. ait huius ad imaginem Dei quia de
liberitas. et esse capax grā et visionis. Beato
quia d. Aug. ait homo. ei d. imago Dei quia
est capax Dei et subinde anima beatorum.
et immortalis

S. concord. q. 22. a. 4. pa. 381. lin. 17. et seq.
1. q. 14. disp. 23. memb. 4. pa. 145. lin. 2. et
disp. 32. pa. 207. lin. 10. et ib. motus aucto-
ritatis quodam Jurem quam auctor debuisse
declarare in hac re

Rapier. pag. 86. propo. 6.
In appendice topi infert quod alia inci-
derentur in solubiam illam d. q. 1. p. 9. 22.
a. q. quos actus noner. prodafinitis est irrevi-
tabiles imo infert. huius ut actus 11. 15. et 17.
q. Deus inclinaret hominem ad actum
liberum peccati.

Sicam illam quod concianta est providentia e. at male
explicat

Et seduta illa p. d. media Deus non prodifinit huiusmodi
efficitur bonis liberos. D. q. late probat. i. inefficitur bonis
qui dicuntur carales et fuerit. Et qui non provident
ex in l. tentione finis. deinde in quibusdam operationibus
bucorum quo fuerit cum quadam libereate p. uat enim in buis
esse quendam stem libereate et indifferetio. Et in q. tanen
Molina fauet. hereticus 9.

Q. mala p. uat quo prouenirent ex pacto alienis regas prodifi-
nit a Deo. H. ut e. martiris et x. passio illa ex peccato
Jyrani. et filius generis ex adulterio.

Q. virtutis nris non referri in Deum sed in libere arbitrij. et
actus morales bonos quos libere faciunt. v. nati cum cor concurrit
et actus supernales qui fuerit. cum habitu infuso et cor concurrit
R. non sic prodifinit a Deo probat quia alii tolleret libere
arbitrij et actus noner. est irrevocabilis si prodifinitus
esset a Deo

Q. De predestinatione Dei presentim circa adultos.

Q. agnosce planam suam bei Aug. et d. Thom. que
sane est certa et communis p. am ad Redogonum quod se-
duta illa p. d. media et ante prouisionem bonum
vrum arbitrij nri Deus efficaciter voluit et irrefragabili
p. uat omne homines qui debent. e. q. in se o-
menem et ad certum gradum grā et glorio et eis pro-
pararet ac se ipsa donaret. Tot tate q. auxilia et
dona quibus sapientissimus et omnipotens Deus agit.
vt di infalibiliter consequatur vitam eternam et
gradum suum. predestinationis Molina lib. Concordia
q. 23. a. 4. disputatione 1. membro 10. pag. 483.
489. Agi. et conuers. in i. p. q. 23. a. 4. dispu-
i. membro 6. et 11. post conclusionem 5. an. et rope
at Molina.

At Molina ex professo in toto libro de concordia
 intendit probare oppositum scilicet quod non adulectus
 fuit certo prodestinatus nisi supposito quod in
 signo rationis Deus prognouit Consequenter
 illam mediam quod sit in tali rerum ordine consti-
 tuitur ac creatus erat bene utrumque libere arbi-
 trio etc. M.

Et putat se precauere inconueniens dicens quod
 curia adulectos non dat. in Deo ratio prodesti-
 nationis ea parte hominis si auferretur quod per
 illam mediam sciam Deus prognouit hunc in
 tali rerum ordine positum bene utrumque auxilijs
 At idem quod temperat modum loquendi ut pro-
 destinatio istius non dicitur constituta pro
 preuisa merita istius sed per merita istius
 O. Arripit hunc deus nouitatem ubi dicitur
 et dicitur

Et si quis ex adulectis saluetur ab ipso proprio de-
 merito ac dicto membro 8 pag 448 lin 8. 14. 18
 quod istius hominis prodestinatio supponit propter non
 quidem merita illius sed liberam dispositionem in
 alijs adulectis supponit merita hominis

Et in parvulorum prodestinatione ac supponit prodesti-
 nationem de quibusdam causis libere. Et putat quod
 libere huius generis est ab eis parvulis in
 tali rerum ordine et quod libere applicatur est ei
 baptizatus

In tali ratione significat quod Deus non prodesti-
 nauit eum seu inuentionem uerbi nisi prouisa
 libera hominis operatione de quorum progenie
 eum libere natus est concord. q. 23. art. 4.
 disp. 1. memb. 7. pag. 446. 478. ad finem.

[Faint handwritten notes at the top of the right page]

M. concord. q. 23. art. 4. disp. 1. memb. 10. et 11.
 pag. 481. ad finem. 483. 486. et dare. 489. 491.
 et memb. 4. et 7. pag. 446. lin. 1. et 71. memb. 8. p. 450.
 451. et dare. 452. lin. et q. 14. disp. 1. 38. pag. 256.
 lin. 26. et appendix pag. 42. et seq. ad aduers. 1. 15.
 ob. 17. et commenta. 1. p. q. 23. art. 4. h. p. 1.
 N. y. idem locis

O. concord. q. 23. art. 4. disp. 1. p. memb. 8. pag.
 448. lin. 14. 17. et memb. 9. pag. 474. lin. 28.
 et pag. 475. linea 18.

P. dicto memb. 8. pag. 448. lin. 1. et memb. 9. pag.
 457. cor. 3. pag. 484. lin. 22. pag. 486.
 lin. 14. et dare. 479. lin. 29. et memb. pag.
 480. lin. per. et 1. p. q. 23. art. 4. memb. 13.
 pag. 494. lin. 10. et pag. 1000. lin. 26.

At plene loquitur contra D. Augustinum
 et alios Pres.

[Faint handwritten notes at the bottom of the left page]

q. q. 23. art. 4. disput. i. memb. 9. pag. 489.
 lin. 24. memb. 10. pag. 480. vers. eo actu est p.
 q. 23. art. 4. memb. 10. et 18. pag. 487. lin. 11.
 part. 2. g. b. q. in medio pag. 486. lin. 27.
 Aug. 12. civit. 8. de correctione et gratia cap.
 11. de natura et gratia c. 26. et 48. Endit. c.
 106. quo Deus uti voluit. hys Angelis dare
 donum perseverantiae de lib. de predestin.
 et gratia c. 16. de correctione et gratia c. 18. de
 predestin. c. 34. Rom. 1. p. 9. 23. art. 1. ad
 3. et in 1. d. 40. q. 2. corp. et ad 3. conuincit
 cum M. a. d. 3. et 29. Alexander 1. p. 9. 28.
 Cuxa. 1. q. 23. art. 3. 4. pag. 700. 704. f.
 706. 747.

in Angelorum predestinatione ac non posse
 salva fide regari quin supponatur profectia me-
 ritorum q. Quae relicta sunt in conuincit prouida
 supernaturalium. Nota id expresse con. D. Aug. et
 Theologos q. in quatuor auctor et impiet dantes
 quasi ten. D. Aug. et Theologos h. con. fiden
 idem Molina putat certu de Adam et alijs
 si peruenissent salua infantium innocentiis con-
 cord. q. 23. memb. 9. pag. 470. et comment. 1. p. sup.
 bene rejicit sententiam Catherini constituentis duos
 ordines predestinatoru quoru quosdam ait Catherinus
 fuisse predestinatos antecedentes ante prouictum
 vllum vnum libere arbitrij istos Alios (quod non cono-
 uertentur) non nisi ex communi prouidentia quia Deus
 prouidit istos bene ueri auctijs et q. 23. art. 4. disp.
 1. memb. 3. pag. 408. et rejicit illam pag. 408.

Addit Molina contra Catherinam, que totus non uentur-
 neris q. mod. nec B. Virgo mater Dei nec Apostoli aut alij
 qui fuerunt confirmati in gra fuerunt hi predestinaci
 ante prouictum libere vnum arbitrij sed per illam
 sententiam median. Nota id expresse con. D. Aug. et
 Theologos q. in quatuor auctor et impiet dantes
 quasi ten. D. Aug. et Theologos h. con. fiden
 idem Molina putat certu de Adam et alijs
 si peruenissent salua infantium innocentiis con-
 cord. q. 23. memb. 9. pag. 470. et comment. 1. p. sup.
 bene rejicit sententiam Catherini constituentis duos
 ordines predestinatoru quoru quosdam ait Catherinus
 fuisse predestinatos antecedentes ante prouictum
 vllum vnum libere arbitrij istos Alios (quod non cono-
 uertentur) non nisi ex communi prouidentia quia Deus
 prouidit istos bene ueri auctijs et q. 23. art. 4. disp.
 1. memb. 3. pag. 408. et rejicit illam pag. 408.

si secluta ea prescientia media ponit in Deo
 efficax Predestinatio adulescentium opus
 quo hys factum sunt. Collit. in hys vult libertatis

Q. conuincit p. 488. et 489. et 490. et 491. et 492. et 493. et 494. et 495. et 496. et 497. et 498. et 499. et 500. et 501. et 502. et 503. et 504. et 505. et 506. et 507. et 508. et 509. et 510. et 511. et 512. et 513. et 514. et 515. et 516. et 517. et 518. et 519. et 520. et 521. et 522. et 523. et 524. et 525. et 526. et 527. et 528. et 529. et 530. et 531. et 532. et 533. et 534. et 535. et 536. et 537. et 538. et 539. et 540. et 541. et 542. et 543. et 544. et 545. et 546. et 547. et 548. et 549. et 550. et 551. et 552. et 553. et 554. et 555. et 556. et 557. et 558. et 559. et 560. et 561. et 562. et 563. et 564. et 565. et 566. et 567. et 568. et 569. et 570. et 571. et 572. et 573. et 574. et 575. et 576. et 577. et 578. et 579. et 580. et 581. et 582. et 583. et 584. et 585. et 586. et 587. et 588. et 589. et 590. et 591. et 592. et 593. et 594. et 595. et 596. et 597. et 598. et 599. et 600. et 601. et 602. et 603. et 604. et 605. et 606. et 607. et 608. et 609. et 610. et 611. et 612. et 613. et 614. et 615. et 616. et 617. et 618. et 619. et 620. et 621. et 622. et 623. et 624. et 625. et 626. et 627. et 628. et 629. et 630. et 631. et 632. et 633. et 634. et 635. et 636. et 637. et 638. et 639. et 640. et 641. et 642. et 643. et 644. et 645. et 646. et 647. et 648. et 649. et 650. et 651. et 652. et 653. et 654. et 655. et 656. et 657. et 658. et 659. et 660. et 661. et 662. et 663. et 664. et 665. et 666. et 667. et 668. et 669. et 670. et 671. et 672. et 673. et 674. et 675. et 676. et 677. et 678. et 679. et 680. et 681. et 682. et 683. et 684. et 685. et 686. et 687. et 688. et 689. et 690. et 691. et 692. et 693. et 694. et 695. et 696. et 697. et 698. et 699. et 700. et 701. et 702. et 703. et 704. et 705. et 706. et 707. et 708. et 709. et 710. et 711. et 712. et 713. et 714. et 715. et 716. et 717. et 718. et 719. et 720. et 721. et 722. et 723. et 724. et 725. et 726. et 727. et 728. et 729. et 730. et 731. et 732. et 733. et 734. et 735. et 736. et 737. et 738. et 739. et 740. et 741. et 742. et 743. et 744. et 745. et 746. et 747. et 748. et 749. et 750. et 751. et 752. et 753. et 754. et 755. et 756. et 757. et 758. et 759. et 760. et 761. et 762. et 763. et 764. et 765. et 766. et 767. et 768. et 769. et 770. et 771. et 772. et 773. et 774. et 775. et 776. et 777. et 778. et 779. et 780. et 781. et 782. et 783. et 784. et 785. et 786. et 787. et 788. et 789. et 790. et 791. et 792. et 793. et 794. et 795. et 796. et 797. et 798. et 799. et 800. et 801. et 802. et 803. et 804. et 805. et 806. et 807. et 808. et 809. et 810. et 811. et 812. et 813. et 814. et 815. et 816. et 817. et 818. et 819. et 820. et 821. et 822. et 823. et 824. et 825. et 826. et 827. et 828. et 829. et 830. et 831. et 832. et 833. et 834. et 835. et 836. et 837. et 838. et 839. et 840. et 841. et 842. et 843. et 844. et 845. et 846. et 847. et 848. et 849. et 850. et 851. et 852. et 853. et 854. et 855. et 856. et 857. et 858. et 859. et 860. et 861. et 862. et 863. et 864. et 865. et 866. et 867. et 868. et 869. et 870. et 871. et 872. et 873. et 874. et 875. et 876. et 877. et 878. et 879. et 880. et 881. et 882. et 883. et 884. et 885. et 886. et 887. et 888. et 889. et 890. et 891. et 892. et 893. et 894. et 895. et 896. et 897. et 898. et 899. et 900. et 901. et 902. et 903. et 904. et 905. et 906. et 907. et 908. et 909. et 910. et 911. et 912. et 913. et 914. et 915. et 916. et 917. et 918. et 919. et 920. et 921. et 922. et 923. et 924. et 925. et 926. et 927. et 928. et 929. et 930. et 931. et 932. et 933. et 934. et 935. et 936. et 937. et 938. et 939. et 940. et 941. et 942. et 943. et 944. et 945. et 946. et 947. et 948. et 949. et 950. et 951. et 952. et 953. et 954. et 955. et 956. et 957. et 958. et 959. et 960. et 961. et 962. et 963. et 964. et 965. et 966. et 967. et 968. et 969. et 970. et 971. et 972. et 973. et 974. et 975. et 976. et 977. et 978. et 979. et 980. et 981. et 982. et 983. et 984. et 985. et 986. et 987. et 988. et 989. et 990. et 991. et 992. et 993. et 994. et 995. et 996. et 997. et 998. et 999. et 1000.

S. Molina: pa. 408. et 1. p. 9. 14. art. 3. disput.
 1. memb. 4. colum. 6. ad arg. 1. 6. et 7. et 9. 23.
 art. 1. i. memb. 3. col. 3.

ut probat Catherin lib. 1. fine c. 12. et 13.
 lib. 2. et toto cap. 11.

Quare liber Catherini de predest. nondum
 est prohibitus quia caueus loquitur. Molina
 licet aduerti efficaciam in Dei uoluntate
 predest. et auctijs salua libertate arbitri-
 rij aucti.

et meritum. hinc Molina commentat. in 1.
 p. q. 14. art. 12. disp. 18. mem. 2. pag. 666. et
 memb. 3. oppositam sententiam (quod tñ est B. Aug.
 et Trm et Theologorum) vocat errorem y. et
 mem. 4. et ad 7. similiter negat miraculosam
 illam conversionem Pauli et operis B. Virginis
 quæ epi dñi fuisse a Deo predestinata nisi
 prout libero vtu arbitrij

Hinc ut talia libertatem in operibus epi vicarii
 admittit quod epi potuit omnia precepta hbi
 in potestate a Deo pre et potuit libera peccare. Q.
 Partentim si assumeret medam humanitatem in qua
 inquit epi hree rebellionem appetitus huius et nos.

B. Ratio predestinationis ee tota certitudo illius
 provenit ex sola illa scia media. A. et addit pag.
 455. lin. 1. gradus ob libertatem arbitrij in incertis
 ee An sic saluabitur, nam non dubitatur hys
 medijs que conferunt sola predestinatio non inconvenerit
 istum non saluati. B. Perinde ac si nulla
 precessisset predestinatio.

Quare Pagina 468. lin. 2. significat non ee effi-
 caciorem providentiam Dei circa istos qui saluati
 erant circa Aplos. quia dicit in Juda Apolos
 si saluati ee, sola illa communis providentia ad-
 iuncta hae proficietia media hree rationem
 predestinationis. Quare non ponit Molina
 magis perfectam providentiam accuram
 circa predestinatos q. circa reprobos.

x. Molina corio, locis uariis hepatica. S.

y. Molina errat et blasphemus ee in parte
 vide Enricum lib. de fine c. 6. ad finem

z. comment. 1. p. pag. 695. et leg. q. 14. art.
 13. dicitur ee mem. 4. idem tenet Suarez
 3. p. q. 1. q. 1. at alia alia ostendit que sentia
 est impia et blasphemosa.

A. corio q. 23. art. 4. dicitur ee mem. 9. pag.
 457. lin. 6. pag. 453. lin. 12.

B. pag. 456. vides ponit et mem. 9.
 pag. 468. lin. 16. et facit pag. 469. lin. 1.
 6. 6. 5.

Handwritten notes and bleed-through from the reverse side of the page, including various numbers and fragments of text.

7 An ex parte hominis adulti præcognitus
bonus usus liberi arbitrii supponatur ut aliquo
modo causas hęc prædestinationis.

Comor. 9. 23. art. 4. disp. 1. memb. ult. 489.
491.

M. nempe in eo q. Deus libere creavit istos
hominēs et reliquos in tali ordine a p[ri]ncipal[is] cau-
sā concurrēt[is] (cum pot[er]it eos constituere
in alio ordine) in quibus scilicet n[on] illa p[ro]-
vidētia Deus hos pro arbitrii sui libertate
conmunitis q[ui]bus auxiliis p[er]venit in glo-
riam coror. 9. 14. disp. 12. pag. 57. lin. 31. q.
23. art. 4. disp. 1. memb. ult. pag. 489. 491. et
memb. 9. pag. 486. in 6. cor. 2. deinde 2. 9a
homin[um] quibusdam m[er]ita auxiliā donat q[ui]bus
conducit ad eximium gradum glorię q. 14.
disp. 12. pag. 57. lin. 31. disp. 37. pag. 221. lin.
19. et q. 23. disp. 1. memb. 4. pag. 485. fin. aut
tamen ar[bitri]ū e[st] h[ic] arbitrii usus ponat. quati-
n[on] m[er]ita quæ n[on] d[omi]n[us] auxiliā d[omi]n[us]

P. q. 23. disp. 1. memb. 9. pag. 487. cor. 7.
et 8. quod aut n[on] d[omi]n[us] h[ic] aduertit. pag. 473.
lin. 27. memb. 10. pag. 481. in in medio et
pag. 486. lin. 9. et memb. 8. pag. 452. lin. 25.
pag. 453. lin. 7.

Addet memb. 9. pag. 488. lin. 6. usus liberi
arbitrii e[st] ratio et conditio h[ic] qua non
e[st] illa p[ro]vidētia Dei. et dicit memb. 9. pag.
489. lin. 6. pag. 471. lin. 5. et 20. pag.
472. lin. 18. et 24.

3. Aut hoc p[ro]missa distinctione necesse concordare coniaz
senias. (et p[ro]bat se excusari ab errore dum aliquo modo
admittit respectu p[ro]destinationis non dari ex parte hominis
causam rationem aut liberam conditionem p[ro]videntiam
M. sed totum referri in liberam voluntatem Dei quia
p[ro]bat p[ro]bat dicit p[ro]destinationem fuisse in p[ro]p[ri]etate et
liberam electionem Dei. in quem modum optat et concedit
trahere seniam B. Aug. et B. Thom. cum t[ame]n p[ro]bat dicit
eos et p[ro]bat in sacras sen p[ro]p[ri]etas amplius tribuere p[ro]-
destinationi eos q[ui] reverent[er] rejeat. i. p. q. 23. art. 1.
memb. 6. col. 1. 10. 11. 15. 18. et pag. 906. 970. et memb. 11.
post quintam conditionem. At seniam uno et verba ipsa
Aug. in mat. de grad. et q. con. vrgentem tunc dicit
gelagij habuit peculiarē lucem q[ui] p[ro]bat ut probat
Enrique in summa theologia lib. de fine c. 11. 13. 8.

3. Deinde Auctor advertit de admittit res iam p[ro]cognita
ut statim explicabit. Lib[er]i et fugit dicit eam. Cam
aut p[ro]cognitam conditionem liberam (n[on] p[ro]p[ri]etate v[er]ū
arbitrii p[ro]p[ri]etate conditionem h[ic] qua non resp[ect]u p[ro]desti-
nationis imm[ut]a sed resp[ect]u p[ro]p[ri]etate n[on] d[omi]n[us] aut scio
visionis: P.

At quia auctor ut supra utatum e[st] t[ame]n p[ro]vi-
dētiam Dei non h[ic] rationem p[ro]destinationis aut
conditionem nisi ob eam sciam adinveniam fatetur q[ui]
sciet usus arbitrii in e[st] conditio resp[ect]u p[ro]p[ri]etate
ita consequenter e[st] conditio resp[ect]u p[ro]destinationis.

9. et 9.

et q. 23 a 4 disp. 1. mem. 9. pa. 443. act. hic concordanda
eab ipso scripta de uno libero arbitrio hic 2. predesti-
nationis causa sine qua non est mem. 8. pa. 449.
lin. 1. et seq. probat indistincto hanc suam imman
de causa predestinationis et de fide et comment. in 13. p. q.
23. a 9. mem. 7. colan. 2. predestinan quodam
ante premissum omni arbitrio in adultis et res
indigna Deo et inhumanitas et crudelitas.

At q. auctor or. ius. 6. Aug. et pres bono vno
arbitrio non intelligi de virtute natura ut pelagius
dicit, sed quia cooperat auctori gratia aut bonum vno
arbitrio post gratiam ponit et congruenter se parer hoi
q. 23. disp. 1. mem. 8. pag. 449. sed quia hic bonum
vno est gratia effectus in huiusmodi est effectus pre-
destinationis in illis qui saluantur

Unde quod de una causa sic magis effectus predesti-
nationis et sic referat. in Deo. Sed vno arbitrio ut
et vobis considerat. ut prior et causa et sic magis
est resque effectus predesti.

Q. Deus non est totalis causa vno predesti
Sed Deus et vno arbitrio ante et deas partialis
causas. 8

At quia auctor q. 14. disp. 4. bene admittere Deum
interdum donare auctis quosdam supradictos habitus
habitos et virtutes qui per se non referunt. in vno libero
arbitrio in et affere et frenant predestinationem
Sanctorum virtutes et miracula qua et auctor
q. 14. disp. 8. regat proprie pervenire ad auctorem
gratia ideo alibi quoniam huiusmodi 4.

1. item ut auctor liberat se videt. regare prioritate
signi et prepositione in his que Deus providet
B. ac lib. m. vobis referre si concedat aut regat
ante predestinationem hominum supponi predestinationem
Causa et parer hominis.

q. 23. disp. 1. mem. 9. pag. 474. lin. 4. et
pag. 477. lineo 33. in predestinatione ipsius hominis
repperit Deus ad vno libero arbitrio et ita fuit deus
dicens et mem. 10. pag. 481. fine auctum arbitrio
et rationem aut concordantem et pag. 487. lin. 29.
pag. 490. versus 4. o per pag. 4. v. auct. 15. et
17. et auct. auct. 16. q. hi huius predesti
aut salvari perdet et prout vno libero arbitrio

R. q. 23. a 4. disp. 1. mem. pag. 452. lin. 5. pag. 45
lin. 2. pag. 455. lin. 4. et propterea vno arbitrio non
dicatur effectus gratia ut in comment. 1. p. q. 23. art.
5. mem. 10.

S. lib. de comor. q. 23. disp. 1. mem. 8. pag. 452.
lin. 28. et 38. et sepe id reperit pag. 450.
virtus ecclesie pag. 451. lin. 9. et seq. et lin. 33. et
mem. 10. pag. 477. lin. 3. et 8. et pag. 479. lin. 21.

q. 23. disput. 1. mem. 8. pag. 452. lin. 9. et 24.
auctor huiusmodi actus predestinationis a nobis con-
tinuare. libere adu pag. 450. virtus ex ip
vno et pa. 451. lin. 9. vno seq. et lin. 33. et mem.
9. pa. 458. in 4. con. et pa. 459. lin. 5. et 28. q.
quoniam vno in arbitrio non hi causa quoad
omnes effectus aut quoad in integram effectum
predestinationis hic enim simul perdet a libero
arbitrio tanq. a parte quoadam locis vno et
S. hinc libere in arbitrio non dicitur. locus et negat
effectus predestinationis per prout vno
arbitrio est causa et certa hi vno predesti.

in comor. q. 23. a 4. disp. 1. mem. 7. pa.
443. non intelligit in priori signo Deus
providet de divinitate naturam aut gratia quam
incarnatam. epi et oppositam huiusmodi Causa
et per periculotam in fide et pag. 444. act.
vno simplicissimis actus simul prout totum
divinitate naturam et gratia et incarnationis.

Hec est intentio auctoris in toto lib. de
 concordia quia p[ro]bat non posse alii concedan
 in saluam libertas arbitrii cu[m] p[ro]destin[ati]o[n]e. De
 q. 14 disp. 38. pa. 236. lin. 36. q. 23 a. 4. disp.
 men. 4. et memb. 7. pa. 446. lin. 1. et 21. mem.
 8. pa. 450. 451. et clarior 452. lin. 19. mem.
 10. pag. 481. ad fin. pa. 482. pa. 483. 486.
 mem. 11. pa. 489. et 491. et alijs locis di qua
 re. super no[m]i[n]a p[ro]p[ri]is doctissimis et secularib[us]
 et religiosis et p[ro]fessis et quod quiddam in
 libro a morea esse dicitur per C[on]tra[re] fidei
 ip[s]e etiam max[im]e in ead[em] s[er]m[one] et p[ro]p[ri]is ap[er]tissime
 ut videt obiectio[n]ibus v[er]um mouens reperit
 eadem loc[us] et supra in contextu ad 1. p. 14 a.
 13. disp. 17. et 18. memb. 1. 2. et 4. et adit mem.
 13. col. 10. oppositam s[er]m[on]em asserit et erro[r]e
 et q. 22 a. 1. col. 10. et 11. et 12. a. 1.
 et memb. 3. col. 3. et memb. 4. approbat partem
 s[er]m[on]em Gen[er]alis p[ro]p[ri]a quia est ead[em] labellu[m]
 et dicitur a[n]t[er] in B[e]n[e]d[ic]t[is] uen[er]a col. 6.
 addeat totu[m] in Roma. ca. 9. cum s[er]m[on]em
 s[er]m[on]em et auctoris dicitur erro[r]e et mem.
 col. 15. et mem. 9. col. 1. et seq. nec continet
 ip[s]e nihil dicitur iterum memb. 11. explicat
 suam s[er]m[on]em con. 2. 3. 8. et 9. et pag. 982
 ad fin. 957. 970. 976. fine aq[ue] uerum
 memb. 13. explicat ead[em] s[er]m[on]em et mem.
 17. pag. 1028. y. super tra. p[ro]p[ri]a.
 B. concord. q. 23. a. 4. disp. 1. memb. 9. pag.
 459. lin. 11. et 38.
 A. mem. 8. pag. 448. lin. 14. et 17.
 B. memb. 9. pag. 474. lin. 28. et 31. et pag.
 476. lin. 18.
 C. memb. 11. pa. 489. lin. 4. et seq. et lin. 95.
 D. concord. q. 14. disp. 49. pa. 236. q. 23.
 disp. 1. memb. 9. pag. 471. lin. 28. et
 app[en]di. pag. 9. 11. 12. 23. a. 1. mem.
 4.

8^a S[er]m[on]em auctoris circa p[ro]destinationem
adulterum

Quid sit homo qui p[ro]destinatus est a
 Deo in vitam de[um]i infalibil[iter] q[ui] cum cont[ra]quantur
 aut e[ss]e necesse supponendum ex parte ho[m]i[n]is. Quamquam rationem
 quardam seu lib[er]am conditio[n]em s[er]m[on]em qua non a qua
 pendet certa p[ro]destinatio, q[ui] om[n]i s[er]m[on]em arbitrii.
 quem negat e[ss]e p[ro]p[ri]e effectum y[er]m[on]em s[er]m[on]em s[er]m[on]em
 in tali rerum ordine p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e fuit a Deo
 illud verum est quod q[ui] Deus p[ro]destinatus et p[ro]destinatus
 ideo ip[s]e saluabitur sed potius quia libera voluntas ip[s]ius
 erat bene u[er]a auxilijs et gra[ti]a u[er]a u[er]a in gra[ti]a fini
 ret et beatus euadere. ideo Deus p[ro]destinatus h[ab]et sal
 uari et nec fine est om[n]i arbitrii a p[ro]p[ri]a constituta
 fuisse ratione p[ro]destinatio[n]is et certitudinis illius

B. 7. quauis a p[ro]p[ri]a refertur in totam voluntatem Dei con
 cedere maiores dona gra[ti]e et p[ro]destinatio[n]em hos s[er]m[on]em beatissima
 uirginem et Ap[osto]l[us] ad uirtutes quosdam gradus dignitatis
 et gloria quia t[er]m[in]i donoru[m] nec p[ro]p[ri]e et augmentem et perse
 uerantia non sit sine quadam cooperatio[n]e in arbitrii
 alibi idem auctor s[er]m[on]em refert in arbitrii in cooperatio[n]e
 uirtutum a Deo tanquam in causam quia p[ro]p[ri]a talia
 auxilia in tali rerum ordine fore effuana. B.

Ut autem certum loquatur aut quod non ita p[ro]destinatus
 p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]a sed p[ro]p[ri]a A. nec p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]a
 qualitatis arbitrii. Sed non sine p[ro]p[ri]a illius quasi
 habet h[ab]et h[ab]et modo qualitatis arbitrii. B.

B. 8. Arrogat sibi hanc nouam s[er]m[on]em et ait h[ab]et eam didicis
 sent p[ro]p[ri]e aut et p[ro]p[ri]a Pelagius et Luthem amplexa
 tur illam forent. C.

Sed q[ui] in se p[ro]p[ri]a tempora antiqua dicitur p[ro]p[ri]a et p[ro]p[ri]a
 tractata a p[ro]p[ri]a suspecta res est inuenerit nouitatem
 s[er]m[on]em aut hanc ead[em] s[er]m[on]em se qui multos ex p[ro]p[ri]a
 scholasticis D. quauis non ex p[ro]p[ri]a eam mediam
 scientiam.

H. Conrad. q. 23. disp. 1.º. memb. 9. p. 963. l. 24.
et q. 23. ar. 4. memb. 11. pag. 963. l. 11.

O. Soneo q. 23. disp. 1.º. memb. 9. pag. 949. l. 1.º. et
lectit ut met. q. 14. ar. 13. disp. 17. et disp. ut memb.
3.º. ubi id ad finem.

Put illud Thom. 9. non est uolenti neg currenti est. et quo
dicit in chris. in fact non licet dicere opp. modo ob liter
tatem arbitri non esse dei misericordiam sed uolenti.
et author uniuers. q. 14. disp. 40. p. 2. 49. detrahet
non est uolenti quam meritis iniquat a naturali
arbitri.

Q. id Thom. 9. Jacob. elegi lege de Aug. et p. et
de p. omni de predestinatione Jacob. ant. quam
p. omni est aliquid boni erga ut probat Enriq.
lib. de gn. cap. 10. s. 4. post l. 1.º. de mag. vs. s.
4. l. 1.º. 2.

O. q. 23. disp. 1.º. memb. 9. pag. 97. inquam sensu
trahit id Leti. p. satagie ut per bona opera uel tra
ctam electionem ueliam faciatis adit tri huius
loii. P. hie. serpens.

S. et alibi sic opponit Chris. ut scilicet author
de disp. 91. et Enriq. lib. de fine. cap. 11. s. 4.
l. 1.º. s. 6. l. 1.º. Anian. p. et in anota ad
Chris. in Mattheum. s. 1.º. lib. bibliotheca anota
101. l. 6. b. anota. 134. 257. castri uerbo libertas
heresi. p.º. quod si quare o. u.º. de cadere Chris.
quibus arbitrijs.

41.º. Author p. sua. sua manu opponit
quedam l. 1.º. P. cum in h. d. Aug. et uis
scilicet patrum consensus a quo in. l. 1.º. s. 1.º.
4.º. non licet reuocare de p. omni plane quod
nulla uis de p. omni debet causa p. ed. ma
troni ut illud Jacob. elegi.

q. quod in author (q. 23. disp. 1.º. memb. 9. pag.
46. ad finem et 46. uerbu. h. ubi se referat
ad disputat. q. 23. de p. omni deum elegit. l.
u.º. ad p. omni) populum de p. omni
Jacobus. et illa p. omni. Aug. et d.

Thom. 11. non repulit Deus plebem suam
quam presciuit et cap. 1.º. quos presciuit et
predestinavit de p. omni boni
u.º. arbitri. P.

42.º. ait Chris. in h. re sepe enasse
s. 1.º. g. 14. disp. 15. et late disp. 14. et q. 23.
ar. 4. disp. 1.º. memb. 11. pag. 963.
alia quod in obiter. miserent author
in eodem libro de concordia que uidentur
p. omni l. 1.º.

43.º. q. 14. ar. 3.º. disp. 2.º. pag. 11. l. 1.º. ait
u.º. edimus in diuini. p. omni libere. l. 1.º. gen.
are p. omni. l. 1.º. p. omni.

44.º. Contra. ut. q. 12. ar. 4.º. l. 1.º. pag.
305. et late ar. 5.º.

Art. 5° disp. 2. ait sibi probabile quod possit dari creatura
cui lumen gloria sit pale et debitum et quod solum nati
miellus perfubi sine alio lumine uideat nati Deum et que
sit per naturam imperabilis

loquitur uir manicheos et gentiles
dicentes nos uolentia et factis impelli
non minus ad malum quam ad bonum

Democ ad quoniam istius disp. 2. ait Auctor me ille demonstrare
et soluit Inuolutum eadem in fine agnoscens cum Suis et he
contra omnes theologos optat ut paulatim procedente tempore
sit probabilis et auisuratur.

4 Non reperitur hic modus loquendi
apud patres Imo damnatur a Conc.
Vlet. 11. d. Tho. 1. p. q. 41. ar. 2. ad 4.
de p. a. q. 2. ar. 3. ad 2°. Cap. 1. o.
1° dist. 6. q. 1. can. 6. Genes. 4°.
gent. cap. 11. Quamuis quidam
ut Scotus admittunt patrem generantem
ut hinc. Et concomitante est facti
Et Celeny lib. d. cond. apost. cap.
12. ubi Luzzian. anot.

(61) Censura circa totum librum de concordia
Iudouici Molina.

1° Sicut auctor admittendus uideatur apud censors proci purget
se de uehementi suspit. et mentione heresis Pelagiane cui
sepe fuit et sepe monitus non deditur liber tamen agnus est
ut oro p. h. catur. Cui non purgari pot. cum passio in fuiti bay
scaseat periculosus et erroneus doctrinis. Nam parat uiam
* Antichristo dum contra merita xpi et grat. au. a. predestina.
tione d. plurimum tribuit uiribus naturis arbitrij nostri.

* Sicut predicans dicebat procausari
Antichristi non fuisse Lutherum
qui christum uideat honorare deo
Sic eum qui nescit tabit errorey
Pelagij de libe. arbitrij uiribus
contra quam xpi
Pelagius grat. eguici auctori
quam paterno suo.

2° Illa nouit. concordia (quam auctor sibi arrogat asserens
etiam Deatum Augustinum S. Tho. et patres Imo et Pelagius
a hereticos si aduersis fuerit illam fuisse sibi consenturos) dicitur
sepe absolute impiis et in quibus lectores offendent quam
uis uno aut altero loco obiter addat limitationes quaedam
ut uirg. tolerabiles

3° Contra sanam firmam et receptissimam doctrinam a multis
annis et hoc tempore apud sapientissimos theologos totius Hispania

Art. 5° disp. 2. ait sibi probabile quod possit dari creatura
 cui lumen gloria sit naturale et debitum et quod istam natu-
 ralius perfici sine alio tempore uideat nobis Deum et que
 sit per naturam imperabilis

Deinde ad finem istius disp. 2. ait Auctor me id demonstrare
 et solui Inuincibilitate tandem in fine agnoscenti cum Sicuti
 contra omnes Theologos optat ut paulatim procederet tempore
 fiat probabilis et accipiatur.

Loquitur uero manicheos et gentiles
 dicentes nos uolentia et facti impelli
 non minus ad malum quam ad bonum

4 Non reperitur hic modus loquendi
 apud patres Imo damnatur à Conci.
 Collet. 11. d. Tho. 1. p. q. 41. ar. 2. ad 4.
 de p. a. q. 2. ar. 3. ad 2^m. Cap. 10. in
 1° dist. 6. q. 1. can. 6. Genes. 40.
 gent. cap. 11. Quamuis quidam
 ut Scotus admettens patrem generantem
 uolens. Et concomitante et facti
 S. Clemen. l. 6. d. cond. apost. cap.
 12. ubi Iulian. anot.